

Ketouvim (hagiographes) - Esther

Chapter 4

- 4,1 וּמְרֹדְכַי, יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בַּעֲשָׂה, וַיִּקְרַע מְרֹדְכַי אֶת-בְּגָדָיו, וַיִּלְבָּשׁ שַׁקֵּי וְאָפֶר; וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הַעִיר, וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדוֹלָה וּמְרָה.
4,2 וַיָּבֹא, עַד לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: כִּי אֵין לְבֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ, בְּלִבוֹשׁ שַׁקֵּי.
4,3 וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה, מִקּוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וַדָּתוֹ מִגֵּי-אֶבֶל גְּדוֹל לַיהוּדִים, וְצוּם וּבְכִי וּמִסְפָּד; שַׁקֵּי וְאָפֶר, יֵצֵעַ לְרַבִּים.
4,4 וַתְּבוֹאִינָה (וַתְּבוֹאֲנָה) וּבְעָרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ, וַיִּגִּדּוּ לָהּ, לְתַתְּחֹלֵחַל הַמַּלְכָּה, מֵאֲדָ; וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת-מְרֹדְכַי, וְלִהְסִיר שַׁקֵּי מֵעַלָיו--וְלֹא קִבַּל.
4,5 וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְהַתֵּן מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר הָעֲמִיד לִפְנֵיהָ, וַתִּצְוָהּ, עַל-מְרֹדְכַי--לְדַעַת מֵה-זֶה, וְעַל-מֵה-זֶה.
4,6 וַיֵּצֵא הַתֵּן, אֶל-מְרֹדְכַי--אֶל-רְחוֹב הַעִיר, אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ.
4,7 וַיֵּגַד-לוֹ מְרֹדְכַי, אֶת כָּל-אֲשֶׁר קָרָהוּ; וְאֵת פְּרִשְׁת הַכֶּסֶף, אֲשֶׁר אָמַר הֵמֶן לְשָׁקוֹל עַל-גִּבּוֹי הַמֶּלֶךְ בִּיהוּדִים--לְאַבְדָם.
4,8 וְאֵת-פְּתֻשָׁן כְּתֵב-הַדָּת אֲשֶׁר-נָתַן בְּשׁוֹשָׁן לְהַשְׁמִידֵם, וְנָתַן לוֹ--לְהַרְאוֹת אֶת-אֶסְתֵּר, וְלִהְגִיד לָהּ; וּלְצַוֹת עָלֶיהָ, לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לְהַתְחַנֵּן-לוֹ וְלִבְקֹשׁ מִלִּפְנֵי--עַל-עַמָּה.
4,9 וַיָּבֹא, הַתֵּן; וַיֵּגַד לְאֶסְתֵּר, אֶת דְּבָרֵי מְרֹדְכַי.
4,10 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהַתֵּן, וַתִּצְוָהּ אֶל-מְרֹדְכַי.
4,11 כָּל-עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם-מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ יָדְעִים, אֲשֶׁר כָּל-אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבֹא-אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא-יִקְרָא אַחַת דָּתוֹ לְהַמִּית,
4,12 לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט-לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת-שַׂרְבִיט הַזָּהָב, וְתִיָּה; וְאִנִּי, לֹא נִקְרָאתִי לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ--זֶה, שְׁלוֹשִׁים יוֹם.
4,13 וַיִּגִּדּוּ לְמְרֹדְכַי, אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר.
4,14 וַיֹּאמֶר מְרֹדְכַי, לְהַשִּׁיב אֶל-אֶסְתֵּר: אֶל-תִּדְמִי בְנַפְשֶׁךָ, לְהַמְלִיט בֵּית-הַמֶּלֶךְ מִכָּל-הַיְהוּדִים.
4,15 כִּי אִם-הִסְרֵשׁ תִּסְרִישִׁי, בְּעַת הַזֹּאת--כּוֹחַ וְהַצְלָה יַעֲמוּד לַיהוּדִים מִמִּקּוֹם אַחֵר, וְאַתְּ וּבֵית-אַבִּיךָ תֵּאבְדוּ; וּמִי יוֹדֵעַ--אִם-לַעַת כְּזֹאת, הִגְעַת לְמַלְכוּת.
4,16 וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר, לְהַשִּׁיב אֶל-מְרֹדְכַי.
4,17 לֵךְ כְּנוֹס אֶת-כָּל-הַיְהוּדִים הַנִּמְצָאִים בְּשׁוֹשָׁן, וְצוּמוּ עָלַי וְעַל-תַּאֲכָלוֹ וְעַל-תִּשְׁתּוֹ שְׁלֹשַׁת יָמִים לִילָה וַיּוֹם--גַּם-אֲנִי וּנְעֻרָתִי, אֲצוּם כֵּן; וּבְכֵן אָבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ, אֲשֶׁר לֹא-כָדַת, וְכִאֲשֶׁר אֲבַדְתִּי, אֲבַדְתִּי.
4,18 וַיַּעֲבֵר, מְרֹדְכַי; וַיַּעַשׂ, כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוְתָהּ עָלָיו אֶסְתֵּר.